

Sygn. akt I C 286/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Łucja Gruszczyńska - Czapła
Protokolant:	sekretarz sądowy Malwina Folek-Pietrygała

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2018 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko I. Ś.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3333,98 zł (trzech tysięcy trzystu trzydziestu trzech złotych dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2016 roku;
- zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1259,00 zł (jednego tysiąca dwustu pięćdziesięciu dziewięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Łucja Gruszczyńska – Czapła

Sygn. akt I C 286/17 upr

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła przeciwko I. Ś. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o zapłatę kwoty 3333,98 zł,

z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu (21 października 2016 r.), nadto zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazała, że pozwana zawarła w dniu 16 lutego 2016 r. umowę z powódką o pożyczkę pieniężną. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, co spowodowało powstanie zadłużenia, które na dzień wniesienia pozwu wynosiło 3333,98 zł. Na kwotę żądania pozwu składają się: kwota 2286,24 zł niespłaconego kapitału, kwota 78,30 zł niespłaconych odsetek umownych, kwota 123 zł tytułem kosztów przygotowania i wysyłki monitu, wezwania i ostatecznego wezwania do zapłaty, kwota 75 zł tytułem kosztu przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego, kwota 696,44 zł tytułem opłaty przygotowawczej oraz kwota 75 zł tytułem opłaty administracyjnej. Wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne.

Nakazem zapłaty z 12 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rybniku. Wskazała, że roszczenie jest bezzasadne. Nie uzasadniła swojego stanowiska.

W toku procesu pozwana wskazała, że treść umowy pożyczki i podpisane przez nią pełnomocnictwo do wystąpienia przez powódkę w jej imieniu do Biura (...) Spółki Akcyjnej o udostępnienie informacji, w tym stanowiących tajemnicę bankową, oraz oświadczenie dotyczącego przetwarzania jej danych osobowych, nie dowodzą, by doszło do zawarcia umowy pożyczki.

Powódka wskazała, że zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 Prawa bankowego dokument w formie elektronicznej ma moc równą z formą pisemną, zaś wydruk dokumentu elektronicznego również nie wymaga podpisu ani uwierzytelnienia.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwaną łączyła z powódką umowa pożyczki pieniężnej nr (...). Pozwana w dniu 16.02.2016 r. poprzez złożenie swojego podpisu udzieliła pełnomocnictwa powódce do wystąpienia w jej imieniu do Biura (...) Spółki Akcyjnej o udostępnienie informacji, w tym stanowiących tajemnicę bankową, oraz do złożenia w jej imieniu oświadczenia dotyczącego przetwarzania jej danych osobowych. W ramach umowy powódka udzieliła pozwanej – na warunkach określonych w umowie - pożyczki w wysokości 3200,00 zł, przy czym całkowita kwota do zapłaty wynosiła 4724,57 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty zadłużenia w 14 miesięcznych ratach, zgodnie z harmonogramem. Ostatnia rata płatna miała być do dnia 15.04.2017r. |Pożyczka była oprocentowana Roczna stopa oprocentowania (stała) wynosiła 10% (treść umowy pożyczki, k. 32-39, oświadczenie pozwanej, k. 39, harmonogram spłat).

Pismem z 27.07.2016 r. powódka wezwała pozwaną do uregulowania zaległej należności 369,20 zł, w terminie do 3.08.2016 r. (pismo, k. 41).

Pismem z 12.08.2016 r. powódka wezwała pozwaną do uregulowania zaległej należności 418,20 zł, w terminie do 19.08.2016 r. (pismo, k. 42).

Pismem z 29.08.2016 r. powódka ostatecznie wezwała pozwaną do uregulowania zaległej należności 467,20 zł, w terminie do 5.09.2016 r. (pismo, k. 43).

Pismem z 14.09.2016 r. powódka wypowiedziała umowę pożyczki i wezwała do natychmiastowego zwrotu łącznej kwoty 3314,85 zł, w terminie do 28.09.2016 r. (wypowiedzenie, k. 44, potwierdzenie nadania, k. 45).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dokumenty, których autentyczność nie była kwestionowana.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej wobec jej nieusprawiedliwionego niestawiennictwa.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z mocy art. 354 § 1 k.c. nie tylko dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

Powódka wykazała roszczenie co do zasady i wysokości.

Pozwana nie wywiązała się z zaciągniętego zobowiązania. Będąc pożyczkobiorcą nie zwróciła pożyczki.

Umowa pożyczki została zawarta 16.02.2016 r., tj. przed 11.03.2016 r. (zmiana ustawy o kredycie konsumenckim).

Pozwana powołała się na pewne okoliczności, które mogłyby zostać przez nią wyjaśnione w ramach dowodu z przesłuchania stron, jednak pozwana nie stawiała się na przesłuchanie bez usprawiedliwienia, co skutkowało pominięciem dowodu z jej przesłuchania.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 720 § 1 k.c. i art. 481 § 1 i 2 k.c. w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3333,98 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 października 2016 r.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 zd. 1 k.c. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Od 1 stycznia 2016 r., zgodnie z art. 2 pkt 2a i art. 57 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Poz. 1830), jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona (jak w niniejszej sprawie), należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. W świetle tej zasady, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 k.p.c.).

Ustalając wysokość stawki wynagrodzenia pełnomocnika powódki Sąd uwzględnił datę wszczęcia niniejszego postępowania (21 października 2016 r.). W sprawie zastosowanie miało zatem rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za radców prawnych (Dz.U. poz. 1804), w brzmieniu sprzed 27 października 2016 r., zgodnie z którym przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 1500,00 do 5000,00 zł stawka wynagrodzenia pełnomocnika wynosi 1200,00 zł (§ 2 pkt 3).

Koszty procesu należne powódce obejmują:

- kwotę 42,00 zł opłaty od pozwu,
- kwotę 17,00 zł opłaty od pełnomocnictwa,
- kwotę 1200,00 zł wynagrodzenia pełnomocnika.

Sąd zatem w pkt 2 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1259,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z.:

1) (...)

2) (...)

3) (...)

R., 11.10.2018 r.